

עדכון מאבק #5

3/9/2020

עדכון מחדר המשא ומתן

השבוע נפגש צוות המשא ומתן של האיגוד עם פרופ' שמעון גפשטיין, יו"ר ור"מ הנכנס, לפגישת היכרות. בפגישה השתתפו ד"ר עדנה גורני, ד"ר שגיא מעיין ורועי צורף – נציגי המרצים, וכן בן אידלברג ואיתי סבירסקי מ"כוח לעובדים". בפגישה הובהרה לפרופ' גפשטיין נחישות האיגוד לשפר את מעמד המרצים והדחיפות שבהגעה להסכם.

חלפו המישה שבועות מאז שהודענו בחדר המשא ומתן על הכרזת סכסוכי העבודה במכללות הציבוריות. אתמול (רביעי) התקיימה פגישת משא ומתן נוספת לדון בהצעת הפשרה שהצגנו לפני שלושה שבועות בפני ועד ראשי המכללות (ור"מ), הוועדה לתכנון ותקצוב (ות"ת) ונציגי האוצר. חרף ההתגמשות הדרמטית מצידנו בסוגיה מהותית עבורם (היקף משרה) וחרף בקשתנו להאיץ את המו"מ, הם לא הציגו כל התגמשות בסוגיות מהותיות עבורנו, שמהוות תנאי להצעתנו (אי פגיעה במרצים קיימים, עדכון שכר, שקפא ב-2014, ומשך ההסכם), ולא הציגו היערכות למו"מ אינטנסיבי שיאפשר חתימת הסכם לפני המועד המיועד לתחילת שנת הלימודים. בשבוע הקרוב צפויות להתקיים שתי פגישות נוספות, ואחריהן נשלח לכמן הערכת מצב מעודכנת.

פני המאבק

הכירו את ד"ר אסתר (אסתי) דרור, מרצה "מן החוץ" החל משנת 2011 במכללה האקדמית כנרת: "בת להורים ניצולי שואה, "דור ראשון להשכלה". התחלתי את לימודי לתואר ראשון בגיל 38, ואת הדוקטורט השלמתי בגיל 55. כשהתקבלתי כמרצה במכללה האקדמית כנרת, היה זה עבורי בבחינת חלום שהתגשם. לא העליתי על דעתי שתשע שנים מאוחר יותר, כשאני שנתיים לפני פרישה, אמצא את עצמי באותו מעמד, עם אותו שכר, ללא צבירת ותק ועם ארבעה חודשי אבטלה בקיץ. הצטרפתי לוועד המרצים במכללה (אצלנו הוועד משותף עם ה"בכיר") בשנת 2016, מתוך רצון לתרום למעמד המרצים "מן החוץ". לאחר שהמו"מ המקומי שניהלנו עם הנהלת המכללה התפוצץ, כשכבר היה נדמה שהגענו להסכמות, הבנתי שלבד אנחנו חלשים – שרק ביחד נצליח. דווקא עכשיו – חשוב להתגייס למאבק. התאגדות של שלוש עשרה מכללות ציבוריות במסגרת הארצית הרחבה ביותר עד כה, מהווה הזדמנות לסגור הסכם ארצי ראשון – הסכם היסטורי לטובת כולנו."

